

bres. Y aquests han demostrat que no solament hi tenen dret sinó que n' són tant dignes y tant amants y entusiastes com el qui més.

¡Molt bé pel «Teatre Intim»!
La seva obra meritíssima és de necessaria repetició.

Aiguas encantadas, drama en tres actes d' en J. Puig y Ferrer. — Ab gran sinceritat y ple domini de l'assumpte ofereix l'autor un cas de fanatisme col·lectiu. L'obra resulta francament ibseniana, y té d'aquell teatre l'intensitat y l'emoció. El progrés y la ciencia pugnan ab la tradició, restant dolorosament atuhits per l'ignorancia indignament explotada.

Presenta'l drama escenas de conjunt d'un gran efecte, y alguns tipus trassats magistralment, com el d'en Pere Amat y el del pastor Romanill.

El Sr. Puig y Ferrer ha donat ab valentia un nou pas en avant en sa carrera de dramaturg. El públich inteligent va cridar-lo a l'escena al final de tots els actes.

L'execució bastant ajustada.

ELDORADO.—La gent per fi va decidir-se a omplir el teatre, anant a veure la comedia de Testoni *La Modella*, que té totes las seduccions: és aixerida, viva, graciosa, maliciosa, irónica. El segon acte, especialment es un acert.

L'execució digna de l'obra, sobre tot per part de la Dora Baldanello, que, ab la flexibilitat del seu talent y la riquesa de matisos, sentí plassa d'actriu de cap-de-brot. Molt bé es portaren igualment la Sra. Boiesi y els Srs. Bratti y Pezzinga.

El públich sortí del teatre llepantsen els bigotis.

TEATRE NOU.—Al nostre modest entendre, *Santos e meigas* és una sarsuela de costums gallegas molt ben dialogada y molt millor que moltes de las del género chico que donan cop en els cartells.

Pot ser té en contra una certa precipitació en l'acció y, per falta d'habilitat escénica, certa inverossimilitut y vulgaritat en el procedir de la bruixa (personatge del que s'hauria pogut treure més partit); però té en favor seu, aquesta obreta del Sr. Linares Rivas, que l'enyor bisbe de Santiago de Galicia va cometre l'etzegallada d'excomunicarla, fentli ab aixó un reclam inmens.

L'interpretació un poch faltada d'ensajos. No obstant, algunas parts molt bé.

TEATRE CÒMICH.—*El Secreto del Fakir*, malgrat las moltes decoracions novas, las moltes ballarinas y un gran dispendi de comparsaria, resulta, desgraciadament, una obreta del tot fluixa, per benevolent que se sigui.

Ni 'ls versos están bé.
Y aixó que, com deya un: tant poch que costa de no fer versos!

N. N. N.

MÚSICA

LICEU.—El quart Concert del «Associació Musical de Barcelona», ab l'orquestra dirigida pel Mtre. Mr. Croce Espinelli, fou un éxit.

La sinfonia en re menor, de Schumann, proporcioná al mestre francès la millor de las ovacions de la nit.

El programa, pera n' stre gust, ben triat, y la tercera part dedicada per complet á Berlioz, ab duas primeras audicions: la marxa dels pelegrins de *Harold á Italia*, y un trio d'ismaelitas de *L'Infancia de Crist*.

Bé per l'«Associació Musical».

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA.—*Vy darrer concert de la serie inaugural.* Ab l'orquestra den Nicolau, el pianista Viñes y l'«Orfeo Catalá», la nit va passar ben agradament.

De l'escena de la Consagració del *Parsifal* no se'n poden fer més que elogis, repartits per igual entre 'ls executants den Millet y els d'en Nicolau. Aixó malgrat aquell joch de campanas, del que hi hauria quelcom que dir.

En quant á n'en Viñes, s'ha de dir que reuneix totes las grans qualitats dels grans concertistas, digitació perfecta y ágil y una exquisida quadratura musical. El programa selecte de tota selecció. L'éxit inmens, unánim y ben merecut.

Sr. Viñes: ¡per molts anys!

R. DE S.

LLIBRES

ALBUM I.—BOUFLERS, KALIDASA.—Dos joves, E. de Riquer y M. P. Sandiumenge, inauguran ab aquest *album* una serie que promet ser un publicació exquisida destinada als paladars delicats. En aquest primer *album* en Sandiumenge ns dona una traducció—en un castellá que molts castellans para ells voldrian—de la deliciosa y atrevida noveleta *Alina, reina de Golconda*, de Boufflers, elegant escriptor francès del segle XVIII, del quin digué Rivarol que era «abat llibertí, militar filòsof, diplomàtic cansoner, emigrat patriota y republicà palaciá.»

L'Emili de Riquer dona á continuació la traducció—també en castellá—d'un fragment de *L'estació de las plujas*, poema del gran, de l'immortal poeta indi Kalidasa, que malgrat y ser anterior á l'era cristiana figura encara entre 'ls primers poetas que ha produhit l'humanitat. En versos vibrants y correctes ha lograt donar bon compte de la exuberant riquesa d'imatges de la poesia india.

Aquest *album*, hermosament presentat, va adornat ab reproduccions de dibuixos d'afamats dibuixants d'altras épocas.

RATA SABIA.

CRÓNICA RIMADA

Ja ha sortit el tren Renard; y, si he de parlar ab franquesa, me sembla que aquesta empresa s'ha despertat un xich tart.

Fa trenta anys (¡oh! ¡prou que 'ls fa!) que á Londres ja s'estilava; però, com tot progressava, Londres va dir: —¡Renard? ¡Ca!—

Es un cotxe cansoner, camina á doble petita. Per n'ab ell se necessita no tenir res més que fer.

Avuy, que tenim tranvia, automòvil, bicicleta, y globo, viatjà en carreta resulta una anomalia.

Trepida que Deu me 'n quart de pujarhi ni una estona! y és tal el mareig que dona que sembla que un va per mar.

Pels que correm pels carrés á peu, perquè és saludable, és un destorb infumable y resulta un perill més.

No més és bo 'l tren Renard, tocant á locomoció, pel que ha d'anà á la presó, perquè ab ell hi arriba tart.

EDUARD AULÉS.

L'altre dia en Maura va alsarse satisfet. Havía trobat una idea. Y va anunciarla dihent:

—Ara sí que acabo ab el terrorisme de Barcelona.

Y durant molt temps va fer gruar als que li demanavan explicacions. L'Amo Toni no feia més que respondrels: —Al Congrés ho diré: quan ho digui quedaren espalmats.

¡L'idea, la gran idea d'en Maura!...

A l'últim la va exposar. Consisteix en

DIAVÓLICA

Un joch que per tot arreu avuy dia 's creu que és nou; y és més vell que l'anà á peu.

(Dib. de RAS.)

L'ÚLTIMA MISSIVA

—«Ante todo hay que hacer el partido: luego haremos la Revolución, cuando tengamos medios. Entretanto, mandad fondos. - Alejandro.»

(Dib. de NANCH.)

crear á Barcelona la Prefectura de policia, dotantla ab un sou de primera.

Ab lo qual el Governador quedarà descarregat de la penosa obligació de tenir que preocuparse de las bombas.

En Maura tenia rahó: si no ab el terro-

risme de Barcelona, procura acabar ab el terrorisme del governador.

Perqué és tant lo que se l'estima, que fá tot lo que d'ell depén pera evitarli malas digestions.

TRENCATS

Llegiu.—Obtindreu aliivi instantani y radical curació de vostres mals usant els moderns braguers de l'especialista Torrent. No molestan ni fan bolto, quedant enmollits com un guant. Homes, dones y nois deuen usarlos. Contenció absoluta, curació prompta y comoditat inmensa, s'obtenen ab tan

LA PUBLICIDAD

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: 1 pesseta cada edició

Fora: 4'50 pessetas trimestre

» 16 pessetas any

Dintre de Barcelona LA CAMPANA

CATALANA y La Publicidad passa-

das á domicili, 1'40 ptas. al mes.

LILIANA

Poema d'APELES MESTRES

Il·lustració de l'autor

Edició monumental. Preu: 15 pessetas

Als corresponsals de LA CAMPANA CATALANA se 'ls fa descompte.

E. BLY

GRABADOR de
La Campana Catalana

GLIXÉS PERA REVISTAS,
CATALECHS, ANUNCIS,
ETC.

Barbará, 35, pral.
BARCELONA

A partir del proxim número LA CAMPANA CATALANA sortirà cada dimecres